

Πανεπιστήμιο Κύπρου
Σχολή Ανθρωπιστικών
Επιστημών

Σειρά διαλέξεων «Κρίση και Ανθρωπιστικές Επιστήμες»

**“Η Φιλοσοφική Φωνή του Albert Hirschman (1915-2012) για την
Οικονομία της Κρίσης. Μνεία στον Άνθρωπο και τον
Οικονομολόγο”**

με ομιλήτη τον κ. Παναγιώτη Χριστιά,
Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Γαλλικών Σπουδών και
Σύγχρονων Γλωσσών.

Η διάλεξη θα γίνει την Τετάρτη, 12 Μαρτίου 2014, ώρα 6.00 μ.μ.
στο Αμφιθέατρο Β204, ΧΩΔ02, στην Πανεπιστημιούπολη.
Η διάλεξη θα γίνει στα Ελληνικά.

Σύντομο Βιογραφικό

Ο Παναγιώτης Χριστιάς είναι Διπλωματούχος Μηχανολόγος Μηχανικός του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου. Σπούδασε κοινωνικές και πολιτικές επιστήμες και φιλοσοφία στη Σορβόννη. Είναι Διδάκτωρ Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου Paris 5 Renè Descartes και Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Paris 1 – Panthéon-Sorbonne.

Οι βασικές του έρευνες αφορούν:

(α) Το θεολογικο-πολιτικό πρόβλημα, και κυρίως τις πλατωνικές επιρροές του Παύλου. Το έργο του: «Ο Πλάτων και ο Παύλος στο Χείλος της

Αβύσσου. Για μια Κατεχοντική Πολιτική» θα διατίθεται από τη Librairie Philosophique JOSEPH VRIN (Paris, 2014, 430 σελ.) από τον Απρίλιο.

(β) Τη σύγκριση Αρχαίων και Νεωτερικών κοινωνικών και πολιτικών ιδεών και θεωριών στη λογοτεχνία (*Αρχαίοι και Νεώτεροι: Ποίηση και Κοινωνία*, Paris, L'Harmattan, 2008) και την πολιτική φιλοσοφία.

(γ) Την ανάδυση της Νεωτερικής κοινωνίας, της φιλελεύθερης πολιτικής σκέψης και του μητροπολιτικού τρόπου ζωής στην Ευρώπη κατά τους 18^ο-19^ο αι. (Διαφωτισμός και Αντιδιαφωτισμός, κοινωνικό μυθιστόρημα, γαλλική φιλελεύθερη πολιτική σκέψη, φιλοσοφία της Νεωτερικότητας). Καρπός των ερευνών αυτών είναι το έργο του: «Edmund Burke: Η Γαλλική Επανάσταση στον Καθρέπτη του Αριστοτελικού Λόγου» (Naroli, Liguori, 2014).

(δ) Την επιστημολογία των κοινωνικών επιστημών, με έμφαση στους Simmel, Weber, Κονδύλη.

Έχει δημοσιεύσει πάνω από εξήντα άρθρα για τα θέματα αυτά σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά.

Η έρευνά του για τα επόμενα χρόνια αποτελεί μια εμβάθυνση στη Φιλοσοφία της Οικονομίας και περιστρέφεται γύρω από τρεις άξονες:

(α) Τη φιλοσοφία του χρήματος στον Simmel και τη Σχολή της Βιέννης.

(β) Τις σχέσεις των κοινωνικών φαινομένων στη Νεωτερικότητα (μόδα, κουλτούρα, τρόπος ζωής) με την ώριμη χρηματο-οικονομία.

(γ) Τη συμβολή της φιλοσοφίας των παθών του γαλλικού 17^{ου} αι. στην ανάπτυξη της φιλοσοφίας της οικονομίας (17^{ος} - 18^{ος} αι.).

Η σημερινή του διάλεξη εντάσσεται στο πνεύμα αυτών των ερευνών.